

Marian en Robert hebben een open relatie, tot nu toe... **'IK WIL HEM NIET MEER DELEN'**

Marian (34) en Robert (40) spraken destijds af dat ze een open relatie wilden hebben. Elkaar vrijlaten is het mooiste wat er is, monogamie vinden ze tegennatuurlijk. Drie jaar later mag voor Marian de relatie 'dicht', ze heeft geen behoefte meer aan een ander, maar Robert wel.

Op het moment dat ik Robert ontmoette, zat ik helemaal niet te wachten op een relatie. Integendeel! Ik had wat vrienden met wie ik af en toe eens een leuk weekendje beleefde, 'vriendschap plus' noemde ik dat, en verder kon ik doen en laten wat ik wilde. Tot laat in de avond overwerken? Geen probleem, er was toch niemand die thuis op me wachtte. Onverwacht naar een festival en een paar dagen losgaan? Waarom niet? Zo vrij als een vogel voelde ik me en ik genoot ervan. Robert leerde ik kennen tijdens een avond stappen. Hij stond op dezelfde manier in het leven als ik. Hij had ook een broertje dood aan verplichtingen en hechtte veel waarde aan zijn vrijheid. Daarin vonden we elkaar. Op het moment dat de lichten aangingen in de kroeg, waren we nog steeds diep in gesprek. Ik ging met hem mee naar huis om ons gesprek voort te zetten, maar daar bleef het niet alleen bij praten.

Nooit eerder had ik iemand ontmoet met wie het zo klikte. Alsof ik mijn zielenmaatje gevonden had, zo voelde het. Dat zei ik tegen hem tijdens onze tweede ontmoeting en hij voelde hetzelfde. Al benadrukte hij wel dat hij niet van plan was om ooit zijn vrijheid op te geven, zelfs niet voor zijn zielenmaatje. Daar kon ik me helemaal in vinden: 'Hoe het ook loopt tussen ons: we moeten onze vrijheid behouden.' Uiteraard spraken we ook over 'trouw zijn aan elkaar' en monogaam zijn.

'Monogamie is tegennatuurlijk,' vond ik en Robert was het daarmee eens. Hij wilde de vrijheid behouden om met wie dan ook het bed te delen en samen besloten we dat we een open relatie

zouden aangaan. We zouden blijven leven alsof we single waren, maar dan wel met elkaar. Want na twee maanden gingen Robert en ik samenwonen. Ik had helemaal geen behoefte aan een ander en ook Robert had alleen maar oog voor mij. Een open relatie? Het kwam tijdens dat eerste jaar niet eens in de buurt, zo gingen we in elkaar op."

Avontuurtjes

"Natuurlijk veranderde dat na een tijdje. Onder het mom van 'we laten elkaar vrij' gingen we regelmatig zonder elkaar op stap, of zonder elkaar op reis. We vonden onszelf ontzettend ruimdenkend, omdat we elkaar deze pleziertjes gunden. Plezier had ik nog steeds, maar vrij voelde ik me niet meer. Ik wilde dat ook niet, ik had geen behoefte aan een ander. Bij Robert had ik alles gevonden wat ik zocht.

Pas na anderhalf jaar deelde ik het bed met iemand anders dan Robert, maar dat was alleen omdat hij met een nieuwe vlam op de proppen kwam. Tegen iedereen vertelde ik hoe geweldig het was dat we elkaar zo konden vrijlaten, al weet ik nu dat ik vooral mezelf voor de gek hield. Ik was zo in paniek geraakt bij het idee dat Robert het met een ander deed, dat ik ook snel maar wat vertier had gezocht. Tegen Robert zei ik daarom op een dag: 'Wat jij doet, moet je zelf weten, want ik doe ook mijn ding. Maar ik hoef het niet van je te weten, oké?'

Dat spraken we af. Af en toe een avontuurtje met een ander: prima! Maar wel discreet. Daar kon ik wel mee leven. Dacht ik.

Maar ik krijg er steeds meer moeite mee.

Na drie jaar ben ik nog steeds stapelgek op Robert. Na die ene keer heb ik geen enkele keer de behoefte gevoeld aan iemand anders. Niemand haalt het bij Robert, dus waarom zou ik?

Voor Robert ligt dat anders. Ik weet dat hij een paar keer een scharrel heeft gehad. We praten er niet over, maar Robert doet ook geen moeite om het verborgen te houden. Ik merk het aan zijn gedrag. Het is niet vaak gebeurd in de afgelopen jaren, misschien drie of vier keer, maar elke keer had ik er meer moeite mee. En elke keer was ik opgelucht dat het weer voorbij was.

Nu is het weer zover, ik merk het aan alles. Vaker dan nodig heeft hij het over ene Debby en elke keer als hij die naam noemt, moet ik op mijn tong bijten om niets te zeggen. Vorige week kondigde hij aan dat hij een weekendje naar het buitenland zou gaan. Ik ben natuurlijk niet gek, hij gaat vast met die Debby. Ik ben onze afspraak niet vergeten, maar ik merk dat ik het niet meer trek. Robert is van mij! Het liefst zou ik een streep zetten door de afspraak die we ooit hebben gemaakt, maar ik ben bang om het op tafel te leggen. Robert is zo gehecht aan zijn vrijheid, hij geeft dit vast niet op. Zelfs niet voor mij. Toch weet ik niet of ik op deze manier kan doorgaan. Ik wil dat Robert kiest voor mij en voor niemand anders, maar ik ben bang dat hij me verlaat als ik dat van hem vraag. Kan ik zoiets wel van hem vragen? Ik weet niet meer wat ik moet doen, maar het idee dat hij weer met een andere vrouw het bed zal delen, vreet me op vanbinnen..."